

Világ proletárjai egyesüljétek!

NÉPLAP

Éljen népünk
harcban és országépítésben
kipróbált vezetője,
a magyar munkásosztály!

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA
XXI. ÉVFOLYAM, 256. SZÁM
ÁRA 50 FILLER
KEDD, 1954. OKTÓBER 26.

A pártoktatási év kezdetén

Ezen a héten megkezdődnek a szervezett pártoktatás foglalkozásai, a párttagok, pártönkivüliek ezrei kezdik meg a III. pártkongresszus irányított tanulásainak tanulmányozását. — Pártszervezeteink általában gondosan készültek az idei pártoktatási évrre. A propagandisták már hetekkel ezelőtt tanulmányozták a kongresszus anyagát, beszélgettek, ismerkedtek a hallgatókkal. A pártoktatás előkészítése általában jónak mondható, de mégis fel kell hívni a figyelmet néhány olyan hibára, amelyek egy része már a múlt évben is akadályozta a pártoktatási eredményességet, de olyan hibákra is, amelyek az idei pártoktatásban kezdenek jelentkezni.

Kezdjük először a pártbizottságokkal, pártvezetőségekkel. Rajtuk múlik elsősorban, hogy párttagságunk, egész népünk hogyan érti meg a III. pártkongresszus útmutatásait, hogyan sajátítja el a párttagság azokat a legfontosabb elméleti kérdéseket, amelyek megértése nélkül nem tudjuk az új szakasz politikáját végrehajtani.

A pártbizottságok egy része még mindig csak amolyan reszort-feladatnak tekint a pártoktatást. Csak a szervezeti besorolásban, a hallgatók és propagandisták kijelölésében látják az oktatási év előkészítését, de megfelelnek a pártoktatás eszméi tartalmáról, sőt nem egy helyen a pártbizottsági tagok elméleti továbbképzéséről is. Mivel tudják megmagyarázni pl. a Gördülőcsapágygyárban, hogy a pártbizottság egyes tagjait semmilyen pártoktatásba nem osztották be? Milyen magyarázatot találnak a debreceni pártvégrehajtóbizottság munkatársai, nevezük meg őket: Csizik István és Szutor Imre elvtársak, akik már a propagandisták első megbeszélésein nem jelennek meg? Mivel magyarázzák meg a debreceni járási pártbizottságnál, hogy a propagandisták tanácskozása amolyan negyedórásig tartó „különfélék”-hez hasonló napirend volt, ahol jóformán semmit nem tudtak megbeszélni? A párt III. kongresszusa igen keményen leszögezte, hogy véget kell vetni az elméleti munka lebecsülésének. A kongresszus határozatai minden párttagra, a pártfunkcionáriusokra talán még hatványozottabb mértékben kötelezőek. A pártbizottságoknak pártvezetőségeknek, a felelős pártfunkcionáriusoknak elsőrendű kötelességük tehát, hogy elsősorban maguk tanuljanak, másrészt, hogy ne mellékesen, ne csak úgy félvállról foglalkozzanak a párttagság nevelésével. A Központi Vezetőség legutóbbi nagy jelentőségű ülése is megállapította, hogy: több gondot kell fordítani pártunkban a kommunisták nevelésére.

Másik hiba, ami már most a kezdetén jelentkezik, hogy a propagandisták egy része nem veszi komolyan ezt a nagy felelősséget, ami a párttagság, a gondolkodásra bízott hallgatók nevelésében reá hárul. Egy részük már az első foglalkozásokon nem jelenik meg. Többfelé hallani elvesztés megjegyzéseket: „Az idei pártoktatás könnyebb lesz, mint a tavalyi, hiszen ismerjük a kongresszus anyagát.” Micsoda bárosabb, mint az ilyen nézet.

A kormányprogram végrehajtása, az elmúlt években elkövetett hibák kijavítása egész népünk elsősorban párttagságunk ügye. Ez pedig csak úgy lehetséges, ha gyökerében, alapjaiban megismerjük az elkövetett hibák okait, de megismerjük elméleti alapjait a hibák kijavítása útjának is. Ehhez pedig a kongresszus anyagának egyszeri vagy kétszeri „elolvasása” nem elegendő. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy akadnak propagandisták, akik még most sem értik, hogy az új szakasz politikája nem „parasztpolitika”, hanem az egész nép életszínvonalának emelésének politikája. Nem látják az összefüggést a mezőgazdaság fellendítése és a munkásosztály életszínvonalának emelése között. Mi szükséges ahhoz, hogy ezt megérthessék? Alapos, elmélyült tanulmányozása a III. pártkongresszus anyagának, a klasszikus marxista irodalomnak. A legutóbb megtartott propagandista konferenciákon kiderült, hogy egyes hallgatók csak az „útmutatót” jegyzetelték ki, vagy csak elolvasták. Ilyen „felkészültség” kiállni a hallgatók elé nemcsak szégyen, de ellenkezik a pártfegyelmével is. A pártoktatás sikerét elsősorban az dönti el, hogyan tanulnak, hogyan készülnek fel a propagandisták.

Olyan hibák is vannak, amivel részben magyarázható a propagandisták felkészületlensége, hogy egyes pártszervezeteinknél nem tekintik pártmunkának a propagandista munkáját. Egyéb más reszortfeladatokkal is megbízzák, ami végső soron a párttagság nevelésének a rovására megy. Nemcsak hogy mentesíteni kell a propagandistákat minden olyan társadalmi munkától, ami a konferencia-vezetés rovására megy, de segíteni kell helyi példákkal, anyagokkal, hogy még inkább meg tudja magyarázni a hallgatóknak a III. pártkongresszus útmutatásait. Természetesen kerülni kell a sablonos általánosítást, a betűragást, ami legtöbbször abból adódik, hogy a propagandista nem tanulmányozza elég mélyen, alapjaiban az anyagot, a megadott irodalmat, így természetesen a hallgatókkal sem tudja megértetni, hiszen ő maga sincs vele teljesen tisztában.

A III. pártkongresszus útmutatásai mai életünkre érvényesek. Ma kell azokat a gyakorlatban megvalósítani. Ezen dolgozik most egész dolgozó népünk. Attól függ a III. pártkongresszus határozatának végrehajtása, hogyan érti meg párttagságunk, de ezen túlménoen egész dolgozó népünk, hogy a határozat minden pontja a nép érdekét, a nép feléledését szolgálja. Hogy egész népünk még lelkesebben, még odaadóbban dolgozzon a nagyszerű határozatok végrehajtásán, az szükséges, hogy pártoktatásunkban ne csak egyszerű „szemináriumi” anyagokat, hanem harci programokat, a nép további feléledésére programjainak tekintésük a pártkongresszus útmutatásait. Pártbizottsági tagok, propagandisták, egyszerű párttagok, tanulmányozzák alaposan, elmélyülten a nagyszerű útmutatásokat. Megértve, hogy a célkitűzések egész népünk javát szolgálják, segítsék a gyakorlatban a népjólét emelését szolgáló célkitűzések végrehajtását.

A Hazafias Népfrent felhívása

MAGYAR HAZAFIAK!

Közeledik hazánk felszabadulásának tizedik évfordulója. Tíz esztendeje, hogy a dicsőséges Szovjet Hadsereg győzelmes harcain nyomán szabad lett országunk, népünk. Új élet indult el évszázadokon át tengernyi vérrrel áztatott földünkön, új, ragyogó fejezet kezdődött hazánk, nemzetünk történelmében.

Sikereinkben, eredményeinkben, tapasztalatokban gazdag tíz esztendő van mögöttünk. Tíz évvel ezelőtt még háború pusztította országunkat, ma a békés alkotó munka, a teremtő erőfeszítések, a megvalósuló nagy nemzetépítő tervek országa hazánk, tíz éve még a nagybirtokosok, nagytőkésék gyarmata volt országunk, ma a saját jövőjének munkálkodó, felszabadult népetthona. Tíz éve még a tömegnyomor, a hárommillió koldus, az embertelen kizsákmányolás földje volt hazánk; — ma a szocializmust építve, a kizsákmányolást megszüntetve, a népjólét szüntelen emelkedésének, a gazdasági és kulturális felvirágzásnak, nemzetünk újjászülésének az útját járjuk. Tíz éve még a néptől idegen, hazaáruló úri rend kormányozta országunkat: — ma alkotmányunk alapján hazánkban minden hatalom a dolgozó népé. Tíz éve még idegen, piaci erők imperialista nagyhatalmak játékszeré volt hazánk; — ma független, szabad országban élünk, nemzeti szuverenitásunk, nemzeti becsületünk büszke önérzetével. A szenvedések, hányattalások kora elmúlt: életeros, fejlődő, jövőjében bízó nemzet él a Duna-Tisza táján.

Hazánk, évezredek történelme során, soha olyan erős nem volt, mint ma. Alig egy évtized alatt valóra váltottuk a nagy nemzeti reformok egész sorát, amelyekről a legnagyobb hazafiak csak álmodni tudtak s amelyekért századokon át hiába hullott annyi honfivér. Magyarország gazdasági, politikai, társadalmi és kulturális viszonyait gyökeresen megváltoztattuk, az egész világ előtt bizonygató téve a magyar nép teremtő erejét, tehetségét, szorgalmát. A magyar munkások, parasztok, értelmiségiek, a dolgozó kisemberek megmutatták, hogy egy kis nép is, szabadon élve, alkotva, saját sorsának uraként, nagy tettekre, s ha kell, nagyszerű áldozatokra képes.

Mindez, amit tíz esztendő munkájával, harcaival, erőfeszítéseivel elvégeztünk, elsősorban annak az eredménye, hogy munkásosztályunk vezetésével népi milliói fekték össze nagy nemzeti céljaink megvalósítására.

Olyan tanulság ez, amit nem szabad elfelejtenünk.

Ezt a tanulságot adja számunkra régebbi történelmünk is. Nemzetünk mindig akkor volt igazán nagy cselekedetekre, dicső tettekre képes, amikor a hazát szerető honfiak akarata közös célok szolgálatában egybeforrott. Hunyadi, Rákóczi, Kossuth seregeinek dicső harcrai az elnyomással szemben, a reformkorszak küzdelmei, az 1919-es proletárforradalom, a függetlenségi mozgalom harcrai a Horthy-fasizmus, a hitleri gyarmatosítás ellen, — olyan példák ezek, amelyek örökké emlékeztetünk maradásra. És azt sem felejtjük el, hogy mindig „mint oldott kéve” hullott szét nemzetünk, amikor népiünk legjobbjai nem voltak egy akaraton.

MAGYAR HAZAFIAK!

Nagy feladatok állnak meg előttünk. Az elmúlt tíz esztendő során olyan eredményeket értünk el, amelyekre méltán büszkéek vagyunk, de a költő szavaival élve, nem mondhatjuk még, hogy „megálljunk, mert itt van már a Kánaán!” Sok mindent el kell még végeznünk népünk jólétének emelésére, hazánk felvirágoztatására. Az elért eredményekre építve a szocializmus felépítésének új szakasza kezdődött el országunkban — a Magyar Dolgozók Pártja, munkásosztályunk vezetésével, az egész nép részvételével, hatalmas harc indult az anyagi és kulturális jólét megteremtésére. E harc győzelmes megvívására hívunk egy tábortba mindenkit, akiben él a hazája, vunk egy tábortba jövőjéért érzett felelősség. Mindenkinek, családja jövőjéért érzett felelősség. Mindenkinek, aki nemzete hí fiának vallja magát. Történelmünk legszebb, legszentebb hagyomá-

nyaihoz vagyunk hívek és a nagy történelmi céljainkat győzelemre vitt, elmúlt tíz esztendő tanúságait követjük, amikor — megteremtve a Hazafias Népfrentot — a széles nemzeti összefogás piros-fehér-zöld zászlaja alá szólítottunk minden becsületes, hazáját szerető, doigos magyar embert. Azt akarjuk, hogy a Hazafias Népfrent legyen népünk hazafias erőinek minden eddiginél szilvessebb, nagy népi egységmozgalma. Azt akarjuk, hogy e hatalmas népi mozgalomban fogjon össze minden, a nép javán munkálkodó szervezeti, társadalmi egyesület és fogjon össze minden egyén, férfi és nő, öreg és fiatal, származásra, foglalkozásra, társadalmi helyzetre, vallásra, világnézetre való tekintet nélkül, aki eszével, szívével, fizikai és szellemi erőfeszítésével szolgálja hazánk, népünk boldogulásának szent ügyét. Azt akarjuk, hogy a Hazafias Népfrent széles nemzeti egységmozgalma teremtőmunkába tömörítsen mindenkit a városoktól a legeludogottabb tanyákig, a gyárak munkapadjaitól a mezők barázdáig, az íróasztaltól a dolgozó kisemberek műhelyeiig, kisüzleteiig. Munkás, paraszt, értelmiség, kisiparos, kiskereskedő: dolgozó társadalmunk minden rétege felé szól az összefogásra hívó szó!

Soha ilyen célt, a nemzeti összefogás ilyen széles mozgalmat nem valósíthatta meg a múltban egyetlen társadalmi rendszer sem. Csak a mi rendszerünk, az épülő szocializmus rendszere képes erre, mert eszményeiben egybeforr minden, amiért élni és küzdeni érdemes. Egységbe forr benne az egyéni és közérdek, önmagunk, családunk, gyermekeink javának munkálása és a haza üdvének szent szolgálata. Egységbe forr eszményeiben, múltunk minden nemes, szép hagyományja és az új élet igazsága, a legforróbb hazaszeretet s a más népek iránti barátság.

Minden lehetőségünk megvan rá, hogy megteremtjük történelmünk legnagyobb, legátfogóbb nemzeti egységmozgalmát. Az elmúlt tíz esztendő alatt nemcsak országunk, népiünk is sokat változott. Az évszázados „magyar átok”, a hagyományos nemzeti szűnházis tűnőben van, jórészt ledőltek az osztálykorlátok, az ellentétes érdekek helyét a szövetséges dolgozó osztályok közös céljakra törő egységes akarata foglalja el. A „tárcdezett cserép”, ahogy a régi nemzetről szóltak az egykorú bánatos énekek, mindjobban elgyvforr.

HAZAFIAK!

A hazafiak milliói között nincs, nem lehet elmenté a magyar nemzeti célok közös szolgálatában. A Hazafias Népfrent széles nemzeti összefogása a közös, az alapvető egyetértést fejezi ki nagy feladataink elvégzésére.

Mind egyetértünk abban, hogy örizzünk, védünk a békét, nyugodt alkotómunkánk lehetőségét. Egy emberöltőn belül két világháború keserves tapasztalatai tanítottak meg bennünket, micsoda csapás a háború. Nyomor, könny, a szorgos munka gyümölcsének pusztulása jár nyomában. Magunk s családunk, felnövő gyermekeink sorsa s országunk, nemzetünk sorsa fonódik egybe a béke védelmében. Támogatunk kell azokat a sikeres erőfeszítéseket, amelyeket a békeszerető népek tesznek, a Szovjetunió vezetésével, az új háború elhárítására. Ott kell állanunk teljes egységben minden becsületes törekvés mellett, amely a tömegpusztító fegyverek, az atom- és hidrogénbomba elállítását, a fegyverkezési verseny megszüntetését követeli. Azt valljuk, hogy a háború nem szükségszerű, nem elháríthatatlan csapás. A béke megvédéséért folyó világmozgalom új és új sikerei is ezt bizonyítják. Azt valljuk, hogy a népek — éljenek bármilyen társadalmi rendszerben — békességben élhetnek egymás mellett. Ezért kell támogatnunk egységesen kormányunk békepolitikáját, amely egyre inkább elmélyíti a baráti országokkal, mindenekelőtt a nagy Szovjetunióval, a politikai, gazdasági és kulturális kapcsolatokat s egyben békés jószándékú együttműködésre törekszik minden országgal, a teljes kölcsönösség alapján. Ellenkezik a háborús blokkok, érdekszövetségek alakítását és támogatjuk az európai kollektív biztonsági egyezmény megkötését.

(Folytatás a 2-ik oldalon)

VASÁRNAP

oktat. rakodás. feldolgozó Val. munkások is je. titizálásra és

óra

órakor 1.30
tine előadás
háromnegyed
a fejjel.
4, 6, 8 órakor:
Ma délelőtt 11
erakkal matine
ok, délután há-
órakor: Szep-
ron délelőtt fél
or: fel a fejjel,
4, 6, 8 órakor:
METEOR: Ma
30 Ft-os hely-
s: Meseország.
3, 5, egynegyed
— Hétfőn há-
negyed 8 óra-
RÁDÓ: Ma dél-
30 Ft-os hely-
s, délután há-
órakor: Tavasz
áromnegyed 4
hadnagya. —
5 és fél 8 óra-
LINIKA: Ma fél
en: — Hétfőn
a jégen.
t-télel: Ors a
velő II. Wolf-
Nepnevelő III.
lamok. — Nep-
tep: Királylány
velő V. Csapó.

nűsor

Holnapra kide-
n és szerden
ja. R. szelvény.
en 7-kor Hol-
ény: Szomba-
derül, ifi szel-
szelvény.

képezőegyet,
vásárolt azt

ős Hadsereg

rs javítása,
nómehani-
Vörös Hadsé-

K

rezsók, Iro-
szervi gyors
errel Finom-
állalat Kos-

SI alkalmá-
felvesszünk,
17-19. III.
nelet. AH
ARATU bi-
a 2 férfinak
kiadó. Erdk-
nyí u. 28.
ban lévő 125-
motort veszek
II. 4.

Y kombinált
konyhaszek-
u. 20.
RCSEN Pityeri
előterület. el-
en. Postakert

ép, kétszemé-
Vörös Had-
9. Szabóság-

ZOTT asztal-
resek megvé-
6-8-ig, Bó-
t 53.
remélyes rek-
tyó u. 12.
örbe u. 7. szá-
skölthető la-
gy ebédlesek-

RESZKESZÍTŐ
megnyitott
és raktári
olcsón és jó
egy Imre, Já-

pperek, nor-
záskertű javi-
lással készül-
óránál, Hir-
kapu alatt.

MA, autó, mo-
argumik javi-
ban, szakze-
alom, PENTEK
Simonffy u.

z Csokonai u.
ini könyök u.

harcban lévő
ekkooszi elad-
ut 78.

A Hazafias Népfrent felhívása

(Folytatás az 1. oldalról)

Egyetértünk abban, hogy — mint a szemünk fényét — örizzük, védünk kell nemzetünk függetlenségét, hazánk szabadságát. Történelmünk során először élünk igazán független országban, szabadon, népünk bölcsességével alkotott törvények szerint. Ha e nagy vívmányról lemondanánk, azok emléket gyaláznánk meg, akik mártírként haltak meg e szent célért. Egyetértünk minden olyan törekvéssel, amely be akar avatkozni országunk életébe. Mi tiszteljük más országok függetlenségét, szuverenitását, de ugyanezt követeljük a magunk számára is. A nemzeti gyűlölködés, a sovénizmus átkát jól megismertük évszázadokon át s ezért küzdünk ellene annak maradványai ellen saját sorainkban is. Tudjuk mit jelent az elnyomás alatt álló nemzeti lét, azért mely testvéri együttérzés él bennünk minden függetlenségért, szabadságért harcoló nép iránt. De egyben mélyes elszántsággal fordulunk szembe minden olyan szándékkal, amely imperialista, hódító tervek talpa alá akar gyúrni más népeket, más országokat. Különösen erős szenvedéllyel kell tiltakoznunk a német militarizmus újjáélesztése ellen, amely nehéz rabságunk, sok szenvedésünk okozója, nemzeti mártírjaink hőhéra volt évszázadokon át. Támogatni kell kormányunkat azokban a törekvéseiben, amelyek jogos nemzeti követeléseink elismerését jelentik, mindenekelött abban a követelésben, hogy vegyék fel országunkat az Egyesült Nemzetek Szervezetébe. Nemzeti önértékelést sérti az az eljárás, amely — az amerikai uralkodó körök parancsára — ismételtén semmibe veszik a békeszerződésben biztosított jogukat.

Egyetértünk abban, hogy az általános népjólét, népünk további anyagi és kulturális felemelkedése, hazánk felvirágzása érdekében meg sokat kell munkálkodnunk. Új terveink, amelyek véghezvitelére ma egységes összefogásra szólítunk mindenkit, éppen ezt akarják, építve arra, amit eddig elértünk. Mert ez sem kevés.

Tíz év alatt megszüntettük a legkiválóbb társadalmi igazságtalanságokat. Felosztottuk a tízezer és százezer holdakat. Népi, nemzeti tulajdonba vettük a milliókat jövedelmező, jórészt külföldi tőkés érdekeltségekhez kapcsolódó, kapitalista ipari, kereskedelmi vállalatokat. Továbbfejlesztettük iparunkat: egy évszázadokkal elmaradt félfeudális mezőgazdasági országból korszerű ipari országot teremtettünk, olyan színvonalon, amilyenre tőkés viszonyok között hosszú évtizedek során sem érthetünk volna el.

A Magyar Dolgozók Pártja tavaly júniusi határozatában a szocializmus építésének új szakasza kezdődött hazánkban. Az új szakasz céljait tervekbe öntő kormányprogram azt jelenti, hogy szocialista építésünk közvetlenül is az eddiginél jobban szolgálja népünk jólétét. A kormányprogram: a jólét programja, dolgozó népünk anyagi, szociális, kulturális életviszonyai gyors megjavításának a programja. Emellett kell oda állnia, teljes szívvel és lelkesedéssel, ennek a megvalósításán kell dolgoznia kemény erőfeszítéssel minden jó hazafinak, minden állampolgárnak, aki jobb napokat s még vígabb esztendőket akar.

E program végrehajtásában közösen kell munkálkodnunk a magyar mezőgazdaság felvirágztatásán. A mezőgazdasági termelés gyors fellendítésén. A mezőgazdasági termelés nagyarányú felemelése az alapja népgazdaságunk további fejlődésének, ez vezet ma a jómódú élethez, a város és falu bőséges élelmiszerellátásához, ez teremti meg könnyűiparunk legfontosabb részének fellendítését.

A mezőgazdaság termelési lehetőségeinek magasfokú kihasználását csak a nagyüzemi termelés, a fejlett gépesítés biztosítja. Ez szabadtja meg parasztságunkat is a nehéz testi munka, a látástól-vakulástól való erőfeszítés hátrányaitól. Ez teszi könnyebbé, emberibbé az életet. Ezért támogatjuk teljes meggyőződéssel a termelőségfejlesztési mozgalmat. A termelőségfejlesztés fejlesztése azonban csak a dolgozó parasztság meggyőződésével, egyetértéssel lehetséges. A termeléses fejlődéssel párhuzamosan segítenünk kell egyéni gazdálkodást folytató parasztságunkat is, hogy boldogulni tudjon, termeljen többet,

gyarapítsa gazdaságát. Virágzó mezőgazdaságot, jómódú, megelégedett parasztságot akarunk.

Meg kell szilárdítanunk az iparban elért nagy eredményeinket, s tovább kell fejlesztenünk iparunkat, elsősorban a közszükségleteket kielégítő iparágakat és a mezőgazdaság fejlesztését szolgáló gépipart, figyelembe véve hazánk adottságát, erőforrásait.

Biztosítanunk kell a munkán alapuló önálló kisipar és kiskereskedelem helyét dolgozó népünk jobb ellátásában.

Helyes gazdasági intézkedésekkel és közös erőfeszítéssel el tudjuk érni azt, hogy munkásosztályunk, egész dolgozó népünk életszínvonalja gyorsan emelkedjék. Rajtunk áll, hogy nehézségek termelésért, az önköltség csökkentésért, küzdve minden lazaság, hanyagság, nemtörődömség, pazarlás ellen. A gazda felelősségével kell örködnünk az állam iránti kötelezettségek szigorú megtartásán. Olyan közszellemet kell teremtenünk, amelyben gazdagon kibontakozhat népünk teremtő kedve, tehetsége, lebirhatatlan életereje.

Egyetértünk abban, hogy közös erővel kell munkálkodnunk kulturánk további felvirágzásán, nemzeti köznevelésünk fejlesztésén, harcban a műveltség még meglévő maradványai ellen. Apolunk kell haladó nemzeti kulturánk nagy-szerű hagyományait, s ezeket tovább fejleszteni segítőnk kell új, mai életünket, az új ember nemes érzéseit kifejező nemzeti kultúra kialakítását. Fejlesztünk kell iskola-hálózatunkat: elsősorban a népünk legszegényebb rétegeit érintő általános iskolákat, nemzeti köznevelésünk alapjait. Különös gondot kell fordítanunk gyermeknevelésünk, ifjúságunk nevelésének ügyével, hogy hazaszerető, erkölcsös, munkaszerető, tisztességes érzésű nemzedék nevelődjön belőlük. Ifjúságunk nevelése legyen az egész társadalom nagy nemzeti közege. Segítenünk kell irodalmunk, művészetünk, tudományunk fejlődését. A néphez hű, az ország gazdasági és kulturális felemelkedését szolgáló értelmiség megbecsülését erősítenünk kell, hogy nemzeti kultúránk alkotójaként, a nagy elődök szellemében, betölthesse nemes hivatását.

Egyetértünk abban, hogy védenünk és fejlesztenünk kell demokratikus vívmányainkat. Erős népi államot akarunk, amely összeforrt a néppel és belőle meríti erejét. Azt akarjuk, hogy az állampolgárok joga szent és sérthetetlen legyen, s hogy az állampolgári kötelezettségek vérvé válljanak minden dolgozóknak. Olyan közéletet akarunk, amelyben a nép iránti hűség, a képesség és a tisztesség dönti el kinek-kinek a helyét, megbecsülését. Olyan demokratikus közszellemet akarunk, amelyben milliók tevékenysége, javaslata, bírálata bontakozhat ki, még az eddigieknél is gazdagabban, s melyben milliók ellenőrzése, gondja és lelkes munkája segíti mind azt, ami a nép érdekében való!

Azt akarjuk, hogy tanácsaink vállaljanak a néphatalom szilárd alapjává, népünk bölcsességének és államépítő tehetségének gazdag forrásává. A tanácsokba azok kerüljenek be, akikben a nép a legjobban megbízik, akiket becsül és szeret. Biztosítanunk kell, hogy a tanácsválasztás az állam és a nép összeforrtóságának erősítője, rendszerünk demokratizmusának fejlesztője, népünk egységének hatalmas megnyilatkozása legyen.

MAGYAR HAZAFIAK!

Nemes célok szolgálatára hívunk mindenkit! Nemzeti létünk emelkedésének egyszerű útján járunk. Ha összefogunk, nincs akadály, mit ne tudnánk leküzdeni, nincs erő, mi visszavethet bennünket. A nemzet egysége: ez boldog jövődönk záloga.

Előre a Hazafias Népfrent hatalmas egységében a boldog, erős, népi Magyarországiért!

Megtartotta alakuló ülését a Hazafias Népfrent Országos Tanácsa

A Hazafias Népfrent Országos Tanácsa vasárnap este az országház épületében tartotta alakuló ülését. Az ülést Harrer Ferenc nyugalmazott alpolgármester mint a kongresszus legidősebb küldötte nyitotta meg, majd Nagy Imre, a minisztertanács elnöke tett javaslatot a Hazafias Népfrent Országos Tanácsának elnökségére. A javaslatot a tanács egyhangúlag elfogadta. Elnök Szabó Pál lett, alelnökök: Darvas József, Dobi István, Harrer Ferenc, Nagy Imre, Rákosi Mátyás. Főtitkár: Jánosi Ferenc. Az elnökség tag-

jaivá választották rajtuk kívül Bereczky Albertet, Czapik Gyulát, Csorba Istvánt, Dögei Imrét, Erdei Ferencet, Kiss Imrét, Kodály Zoltánt, Mekis Józsefet, Parragi Györgyöt, Póker Ignácot, Pongrácz Kálmánt, Rónai Sándort, Sziveri Kálmánt és Varga Józsefet.

A tanács ülése foglalkozott azzal a kongresszuson elhangzott javaslattal, hogy a „Magyar Nemzet” című napilap legyen a Hazafias Népfrent lapja. A Hazafias Népfrent Országos Tanácsa a javaslatot egyhangúlag elfogadta.

A HAZAFIAS NÉPFRENT ORSZÁGOS KONGRESSZUSÁNAK MÁSODIK NAPJA

Virágozzék a Hazafias Népfrent!

A Hazafias Népfrent országos kongresszusa vasárnapi tanácskozásán délelőtt Harrer Ferenc elnököt.

ANDICS ERZSÉBET Kossuth-díjasnak, az oktatásügyi miniszter első helyettesének, a Béke-Világtagács tagjának adta meg első szót. „Kívánjuk a Hazafias Népfrentnek, érje siker-áldásos munkájában! Virágozzék, gyarapodjék hazánk és népünk üdvére, valamennyiünk közreműködésével.”

MEKIS JÓZSEF Kossuth-díjas, a Szakszervezetek Országos Tanácsának elnöke hangzott fel: „A magyar szakszervezetek, amelyek tömörítik munkásosztályunk nagy többségét, kétféleképpen táborozhat ott akarnak lenni, és élen akarnak járni mindenütt, ahol a egyszerű szocialista jövő építésén munkálkodni lehet.”

CZAPIK GYULA egri érsek emelkedett ezután szólásra.

Kívánom, hogy a Hazafias Népfrentnek a nemzet minden rétegét egybefoglaló és mindenkinél jogos érdekeit szolgáló munkája eredményes legyen és a békét, megértést, megelégedést szolgálja. (Nagy taps.)

Az őszinteségnek és a bizalomnak nyelvén beszéljünk

SZABÓ PÁL ZOLTÁN, a Dunántúli Tudományos Intézet igazgatója példát hozott fel arra, hogy míg teljesen elhanyagoltuk a búzatermesztést, addig minden erőt a gyapottermesztésre, a citromtermelésre fektettünk. Mely-ségesen káros volt ez.

BOLDIZSÁR IVÁN, a Magyar Nemzet főszerkesztője kijelentette: „Mi, mai magyar újságírók a Kossuthi hazaszerető jegyében akarunk újságot írni.”

Az újságot napjaink történelmükönyvének szokták nevezni. Napjaink történelméről mi írjuk, a teremtő, a történelemformáló nép. E történelemnek hűségese krónikása és harcosa óhajt lenni a „Magyar Nemzet”, a Hazafias Népfrent lapja. Ehhez kérem küldöttársaimnak, az egész Hazafias Népfrentnek aktív támogatását. (Nagy taps.)

VERES PÉTER Kossuth-díjas író, a Magyar Írók Szövetségének elnöke többek közt ezeket mondotta:

Nekem az a véleményem, hogy ha a népfrent csak a választások vagy más, úgynevezett politikai, gazdasági és kormányzati kampányok alkalmával ad életjelt magáról, akkor nagyon kevés, vagy egyáltalában nem tölti be hivatását. Csak formális szervezeteket, úgynevezett csúciszerveket nem érdemes csinálni, azokból több van már, mint kellene. (Derültség, taps.) Igen, de adókat mit csináljon máskor és mit csináljon mindig a Hazafias Népfrent? — tehetik fel éspedig teljes joggal a kérdést. Szerintem — és ezt különösen a falura értem, ahol sem a szakszervezetek, sem a másféle tömegszervezetek nem élnek igazi társas, mozgalmi életet — minden fontos közéleti ügynek, helyinek és országosnak a népfrent irányítása alatt kellene megtárgyalódnia. A falusi népi politikai, gazdálkodási és kulturális kérdéseit nem helyes egymástól túlságosan elválasztani, mert ennyiféle mozgalomra sem alkalmas ember nincs, sem ráérő idő. (Taps.) Az igazán jó földműves — legyen bár egyéni gazda vagy szövetkezeti tag — nem tudja letenni a napi nyolc óra múltán a munka és a termelés minden gondját és szellemi, közéleti érdeklődését, de az idejéből és az erejéből sem futja három-négy tömegszervezet és még az egyház meg a község, a termelőségfejlesztés és a földmü-

velővetkezést minden gondjára. Eppen ezért a békemozgalom, a Magyar Szovjet Társaság, az Ismeretterjesztő Társulat, a ME-DOSZ, az MNDSZ, a DISZ és minden más szervezet közéleti munkáját — félre ne értsük, nem szervezeti, hanem közéleti munkáját — és általános kultúrmmunkáját a falvakban a Hazafias Népfrent keretében kellene összehangolni.

BERECZKY ALBERT református püspök volt a következő beszélő.

Legyen szabad hangsúlyoznom, igen tisztelt kongresszus, hogy ebben az élményben, ebben a jelenlegben van valami halleluánusul jó, valami hallatlanul fel-emelő. Emlékeztetbe kell idéznem a minisztertanács elnökének egyik legutóbbi cikkéből azt a kifejezést, hogy meg kell tanulnunk egy nyelven beszélni. En azt hiszem, hogy

ennek a kongresszusnak egyik jelentős eseménye az, hogy itt egy nyelven beszélünk: az őszinteségnek és a bizalomnak a nyelvén! (Taps.)

Azt mondtam, hogy, egy nyelven beszélni akkor lehet, ha az ember őszinte és bizik a másikkal szavában. Meg vagyok győződve arról, hogy a magyar nép bizik kormányunk szavában. (Taps.) A Hazafias Népfrentnek az a nagy feladata, hogy tényleg tanuljunk meg egy nyelven beszélni.

Van egy olyan nyelv, amelyet minden ember megért: ez a tényleg nyelv — a cselekedetek.

Talán sok mindent kell még mondanom, magyarázni, taníthatni, nevelgetni, imá, előadást tartani, de én azért azt hiszem, magamnak is mondom és a kongresszus minden tagjának is szót: az a fontos, hogy úgy csináljak, ahogy mondom. (Taps.) Mivel szívből jövő örömmel, hálával és felelősségerzettel mondjuk azt, hogy ez a hazai és mi otthonunk és a hazánk a tartalma a nép, és válljuk azt, hogy hazaszeretően bennünk, akkor a tények egyszerűek, magától értetődőké lesznek. Szeretni kell cselekedettel és valósággal! (Taps.)

Szabó Pál zárószava

A beszámoló feletti vita lezárása után a küldöttek egyhangúlag elfogadták a beszámoló és a Hazafias Népfrent nyilatkozat-tervezetét.

Ezután a kongresszus felmentette az országos és a helyi előkészítő bizottságok tagjait, ugyanakkor megerősítette a megválasztott területi bizottságokat.

JÁNOSI FERENC ismertette a Hazafias Népfrent működési szabályzatának tervezetét.

Az elnök szavazásra tette fel a működési szabályzat tervezetét, amelyet a kongresszus egyhangúlag elfogadott.

PONGRÁCS KÁLMÁN, a jelölőbizottság nevében felolvasta a Hazafias Népfrent Országos Tanácsába jelöltek neveit. A jelöltek a kongresszus egyhangúlag elfogadta.

A kongresszuson Szabó Pál Kossuth-díjas író mondott zárószót.

SZABÓ PÁL többek közt ezeket mondotta:

A népfrentnek az is feladata, hogy innen hazamenve ezt a forradalmi lendületet indítsa meg újra, mert meg lehet indítani. Ha meg tudjuk magyarázni népünknek, dolgozó parasztjainknak, munkásainknak, hogy nekünk nincs más vagyomunk, a mi országunknak nincsenek nagy részvényei a világ kapitalista piacain, hogy nekünk csak a földünk, a két kezünk van, tehát a munkánk, akkor egészen bizonyos, hogy ezt a nagy forradalmi lendületet fel tudjuk támasztani. Befejezésül a küldöttek elénekelték a Szózatot.

A Hazafias

A Hazafias Előkészítő Bizottság Jánosi Ferenc Hazafias működésének déseit.

Tisztelt Kongresszus! A Működési Bizottság Jánosi Ferenc Hazafias működésének déseit.

Tisztelt Kongresszus! A Működési Bizottság Jánosi Ferenc Hazafias működésének déseit.

Tisztelt Kongresszus! A Működési Bizottság Jánosi Ferenc Hazafias működésének déseit.

Tisztelt Kongresszus! A Működési Bizottság Jánosi Ferenc Hazafias működésének déseit.

Tisztelt Kongresszus! A Működési Bizottság Jánosi Ferenc Hazafias működésének déseit.

Az

Az

Ruhagyár

Az

10. évfordulat, alját,

válalásuk

Az

sukat 99.5

javaslat:

pedig azt

Van

kieső mu

a késések

Az

lek kiváló

dik: így

Több na

Podolak

mányos A

tének hely

Jan, mint

Akadémia

gyarország

nyozta a

az Egye

A HAZAFIAS NÉPFRONT ORSZÁGOS KONGRESSZUSÁNAK MÁSODIK NAPJA

Nagy Imre elnöki felszólalása

(Folytatás a 3. oldalról)

szándékkal már a júniusi politika, a kormányprogram kudarcáról kezdtek suttogni. Nos, esztanósbab választ aligha kapott valaki náluk. A Magyar Dolgozók Pártjának Központi Vezetősége és a kormány véget vetett a bizonytalanságnak, feltárta a nehézségek okát és a kivézetó utat abban jelölte meg, hogy még határozottabban megyünk a mezőgazdasági termelés fejlesztésének, az ipar átállításának, a közszükségleti cikkek fokozottabb termelésének, az iparban és mezőgazdaságban a termelők anyagi érdekeltisége növelésének, röviden a lakosság életviszonyai állandó javításának útján. (Taps.) Győzött a júniusi politika és csúfos vereséget szenvedtek azok a számítások, amelyek kudarcára spekuláltak.

A határozat valósággal felvillanyozta a népet. Új lendület és lelkesedés forrása lett, növelte a munkakedvet, a bizalmat, a derűlátást. De fokozta azt a szilárd elhatározásunkat is, hogy még egyszer ez nem ismétlődhet meg. (Taps.)

A népgazdaságunkban mutatkozó nehézségeket nem szabad lebecsülni. Nagy és nehéz feladatokat kell megoldani. De az országunk rendelkezésre állnak azok az erőforrások és eszközök, amelyekkel sikeresen le lehet küzdeni átmeneti gazdasági nehézségeinket, meg lehet teremteni a jobb élet feltételeit.

November 28-án vigyük győzelemre a népfront lobogóját!

Kedves barátaim!

A Hazafias Népfőnt nagy erőpróbája lesz a helyi tanácsok küszöbönálló választása. Négy évvel ezelőtől népköztársaságunk alkotmány szellemében alakultak meg a helyi tanácsok, és rajtuk keresztül a hatalom sáncába bevonultak a város és falu dolgozói. Azok, akiket a kizsákmányoló nagybirtokos-nagyipáros osztályok az ország egész megelőző történelme során az állami tevékenység minden területéről kirekesztettek, akiket jegelemből emberi és állampolgári jogaitól megfosztottak. A változás valóban történelmi jelentőségű volt népünk életében. Ha emlékeztünkben visszaidézzük a múltat, tudjuk, hogy az egyszerű emberek milliói a régi közigazgatás szerveiben látták legnagyobb ellenségüket. A községháza, a szolgabírói hivatal, amely megalázta és megfélemlítette az egyszerű népet, mindig gyűlöletes volt a város és a falu dolgozóitól. Tartottak fölük, és azon voltak, hogy minél kevesebb dolguk legyen velük. A helyi tanácsok létrehozásával dolgozó népünk életéből teljesen és örökre eltűnt emberi és állampolgári jogainak és szabadságának egyik legnagyobb akadályja, a nagybirtokos-nagyipáros államgépezet, amely a magyar dzsentrik és főurak családi hitbizományait vitte.

A helyi tanácsok létrehozása gyökeresen felszámolta a régi államapparátusnak a felszabadulás után még fennállott maradványait és olyan államszervezetet építettünk föl, amely megfelel a nép érdekeinek és a demokratikus berendezés követelményeinek. Az előttünk álló tanácsválasztásokon egyik legnagyobb feladatunk, hogy a népi demokrácia hatalmi és közigazgatási szerveit megerősítsük, a munkás-paraszti hatalmat megszilárdítsuk. Éppen ezért, helyi tanácsaink választá-

Fogadás a Hazafias Népfőnt országos kongresszusa tiszteletére

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa és a Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Hazafias Népfőnt országos kongresszusa részvevőinek tiszteletére vasárnap este fogadást adott az or-

A kormány a Hazafias Népfőntre kíván támaszkodni, a nép erejébe vetett hittel és bizalommal. De sikeres működésének csak a kölcsönös bizalom lehet az alapja. Kérdezem: megajánlja-e a Hazafias Népfőnt, megadják-e önök, tisztelt küldöttek, a kormánynak azt a támogatást és bizalmat, amely a júniusi politika, a kormányprogram következetes megvalósításához, a nehézségek leküzdéséhez szükséges? (Felkiáltások: Igen! Eljen! Percekig tartó, lelkes taps.)

A bizalomnak e felemelő megnyilvánulása, a segítőkészség nagyszerű kifejezése megsokszorozza a kormány erejét, küzdeni a néppel, a népért tűzőn, vízen át!

Most minden erőt és akaratot, minden tudást és képességet népgazdaságunk fellendítésére kell fordítani. Azzal az elhatározással kell munkához látni, hogy behozzuk a lemaradást, leküzdjük a nehézségeket, amelyek a nép feléledésének útjában állnak. A feladat nem könnyű, megoldásának útja nem olyan sima és egyenes, mint a pesti Sztálin út, de az átmeneti nehézségek ellenére is, népünk, hazánk felemelkedésének egyetlen járható útja.

Ezen ke' haladunk, hogy országunk szabad és független legyen, népünk jókedvben, bőséggben éljen, s holnap eltűnjön a gond, amely ma még haragját szánt népünk homlokára.

sa nagy esemény népünk életében. Olyan helyi tanácsokat kell választani, amelyekben a törvényesség, az igazság, az emberség légtörő és szelleme uralkodik, olyan tagokat kell a tanácsokba küldeni, akiket a nép bizalma és szeretete övez, akik minden tevékenységüket a nép hűségese szolgálataiba állítják, a szocializmus építése nagy ügyének szentelik. (Taps.)

A november 28-i választásokon a Hazafias Népfőnt je'öltjeire leadott szavazatukkal a választók milliói biztosan győzelemre viszik majd a népfőnt lobogóját, ország-világ előtt ismételtten bizonyítva, hogy a Magyar Népköztársaságban minden hatalom a dolgozó népé. (Taps.)

Tisztelt kongresszus!

Kedves barátaim!

A Hazafias Népfőntban egységbe tömöríteni a haladó, hazafias erőket, a tanácsválasztásokon győzelemre vinni a népfőnt lobogóját, leküzdeni népgazdaságunkban az átmeneti nehézségeket és megteremteni hazánk felvirágzásának, népünk jólétének gazdasági alapjait — összevéve — győzelmesen megvalósítani a júniusi politikát — íme ezek azok a nagy országos feladatok, amelyekre most minden figyelmünket és erőnket összpontosítani kell. Nem könnyű feladatok, nagy erőfeszítések mellett szív és lélek is kell hozzá! A Hazafias Népfőnt nagyszerű mozgalmában dobbanjon hát együtt a szívünk, lendüljön együtt munkára a karunk, s nyomában vidám, boldog élet lesz népünk osztályrésze. Beteljesül az a költői gondolat, hogyha a föld isten kelapadunk, hogy a népi demokrácia hatalmi és közigazgatási szerveit megerősítsük, a munkás-paraszti hatalmat megszilárdítsuk. Éppen ezért, helyi tanácsaink választá-

szágházban. A vendégeket Nagy Imre, a minisztertanács elnöke és Dobi István, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke fogadta.

A Hazafias Népfőnt Országos Tanácsának tagjai

Andics Erzsébet, az oktatásügyi miniszter első helyettese, a Béke-Világtanács tagja, Heves megye.

Azari Béláné, tanítónő, Borsod megye.
Bares Sándor, a Magyar Távirati Iroda vezérigazgatója, Budapest.

Bálint Márton tanító, Pest megye.
Benke Valéria a Magyar Rádióhivatal elnöke, Budapest.

Bereczky Albert, református püspök, Hajdú megye.
Beresztóczy Miklós, érseki helynök, Komárom megye.

Bognár József, belkereskedelmi miniszter, Budapest.

Bognár Rezső, Kossuth-díjas akadémikus, a Társadalom és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat elnöke, Debrecen.

Bodorkos István, gencsapáti középparaszti, Vas megye.

Boldizsár Iván, újságíró, Budapest.
Borbás Sándor, főmechanikus, a szocialista munka hőse, Budapest.

Bozsik József, élsportoló Budapest.
Bugár Jánosné, az Országos Béketanács titkára, Budapest

Czapik Gyula, egri érsek, Heves megye.
Csorba István, Kossuth-díjas fűtő, Komárom megye.

Csala István, a Ceglédi tsz tagja, Pest megye.
Darvas József, népművelési miniszter, Szabolcs megye.

Dezséry László, evangélikus püspök, Budapest.
Dinyés Lajos, országgyűlési képviselő, Pest megye.

Dögei Imre, a Szövetkezetek Országos Szövetsége elnöke, Pest megye.
Dobi István, az elnöki tanács elnöke, Fejér megye.

Dudás Miklós, görögkatolikus püspök, Szabolcs megye.
Lrdei Ferenc, igazságügyminiszter, Bács megye.

Fábrí Zoltán, Kossuth-díjas filmrendező, Budapest.
Fischer Annie, Kossuth-díjas zongoraművész, Budapest.

Fogarasi Béla, Kossuth-díjas akadémikus, egyetemi tanár, Budapest.
Góts Ádám, egyénileg dolgozó paraszt, Tolna megye.

Guba Mihály, országgyűlési képviselő, Bács megye.
Hamvas Endre, esanádi püspök, Budapest.

Harustiyák József vegyipari és energiaügyi miniszterium főoszt. vez., Budapest.
Harrer Ferenc nyugalmazott alpolgármester, Budapest.

Hegedűs András, a minisztertanács első elnökhelyettese, földművelésügyi miniszter, Budapest.
Hetényi Géza, akadémikus, Kossuth-díjas, Szeged.

Honti Dezső, tanító, Csongrád megye.
Horváth Márton, a „Szabad Nép” szerkesztőbizottságának vezetője, Budapest.

Horváth Richárd, a papi békebizottság titkára, Budapest.
Illés Béla, Kossuth-díjas író, Budapest.

Illyés Gyula, Kossuth-díjas író, Budapest.
Jánosi Ferenc, a népművelési miniszter első helyettese, Budapest.

Jánossy Lajos, Kossuth-díjas akadémikus, Budapest.
Kaszapovics András, Kossuth-díjas termelőszövetkezeti elnök, Baranya megye.

Kállai Gyula, a kiadói főigazgatóság elnöke, Budapest.
Katona Jenő, újságíró, Budapest.

Katona Sándor, termelőszövetkezeti tag, Csongrád.
Kádár János, az MDP XIII. ker. PB. titkára, Budapest.

Kiss Imre, középparaszti, Veszprém megye.
Kisfaludi Stróbl Zsigmond, Kossuth-díjas szobrászművész, Budapest.

Kodály Zoltán, Kossuth-díjas zeneszerző, Budapest.
Kelen Béla, a Magyar-Szovjet Társaság főtítkára, Budapest.

Kelemen János, a Zomba községi termelési bizottság elnöke, Tolna megye.
Kende Zsigmond, orvos, Budapest.

Kóta József, Kossuth-díjas bányamérnök, Komárom.

Krajesik Mihály, a Magyarországi Szlovákok Szövetségének titkára, Békés megye.
Loy Árpád, Kossuth-díjas frontmester, a szocialista munka hőse, Borsod megye.

Losonczy Pál, a baresi Vörös Csillag termelőszövetkezeti elnöke, a szocialista munka hőse, Somogy megye.

Lukács György, Kossuth-díjas akadémikus egyetemi tanár, Budapest.
Maczó Lajos, kombajnvezető, a szocialista munka hőse, Baranya megye.

Mekis József, a Szakszervezetek Országos Tanácsa elnöke, Budapest.
Manninger Rezső, Kossuth-díjas akadémikus, egyetemi tanár, Budapest.

Mátékovics Endre, vezérőrnagy, Budapest.
Mihályi Ernő, népművelési miniszterhelyettes, Budapest.

Mihailich Győző, Kossuth-díjas akadémikus egyetemi tanár, Budapest.
Misléczy Mátyas, Kossuth-díjas főolvasztár, a szocialista munka hőse, Borsod megye.

Molnár János, gimnáziumi tanár, Komárom megye.
Mészáros Ágnes, Kossuth-díjas színművész, Budapest.

Nagy Dániel, az elnöki tanács elnökhelyettese, Budapest.
Nagy Imre, a minisztertanács elnöke, Somogy megye.

Nagyistók József, az országgyűlés alelnöke, Budapest.
Nádasdi Kálmán, Kossuth-díjas az Operaház főrendezője, Budapest.

Nánási László, országgyűlési képviselő, az elnöki tanács tagja, Szolnok megye.
Ortutay Gyula akadémiai levelezőtag, egyetemi tanár, Budapest.

Parragi György, Kossuth-díjas újságíró, Baranya megye.
Péter János, református püspök, Hajdú megye.

Pioker Ignác, Kossuth-díjas gyalus, a szocialista munka hőse, Budapest.
Pongrácz Kálmán, a budapesti városi tanács elnöke, Budapest.

Pruzsina Mihály, frontmester, a szocialista munka hőse, Komárom.
Pesta László, a budapesti városi tanács elnökhelyettese, Budapest.

Rákosi Mátyas, a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének első titkára, Budapest.
Révai József, az elnöki tanács alelnöke, Budapest.

Rónai Sándor, az országgyűlés elnöke, Borsod megye.
Sedlmayr Kurt, Kossuth-díjas akadémikus, egyetemi tanár, Győr megye.

Schwartz Benjámín, főrabbi, Budapest.
Szabó Pál, Kossuth-díjas író, Békés megye.

Szakali József, a DISZ központi vezetésének első titkára, Szabolcs megye.
Szalvay Mihály altábornagy, Bács megye.

Szádeczky Kardoss Elemér, Kossuth-díjas akadémikus, Budapest.
Szemző Magdolna, tanár, Vas megye.

Sziveri Kálmán termelőszövetkezeti elnök, a szocialista munka hőse, Baranya megye.
Tamási Áron, Kossuth-díjas író, Budapest.

Turán Pál, Kossuth-díjas akadémikus, Budapest.
Z. Tóth Eszter tanítónő, Pest megye.

Tóth Józsefné, tanítónő, Vas megye.
Urbán Ernő, Kossuth-díjas író, Vas megye.

Varga Antal, tanító, Győr megye.
Varga Béla, tanító, Zala megye.

Varga József, Kossuth-díjas egyetemi tanár, Budapest.
Valkó Endre, a Műszaki- és Természettudományi Egyesületek Szövetségének főtítkára, Borsod megye.

Vass Istvánné, a Magyar Nők Demokratikus Szövetségének elnöke, Tolna megye.
Veres Péter, Kossuth-díjas író, Hajdú megye.

Vető Lajos evangélikus püspök, Borsod megye.
Veszely László gimnáziumi tanár, Veszprém.

Wilhelm Tibor Kossuth-díjas, az RM kohászati frószti főmérnök, Budapest.
Wild Frigyes egyetemi tanár, Veszprém.

Zsiráy Miklós Kossuth-díjas akadémikus, Budapest.

N
A
XI. ÉVFOLY

Nagy

(K. T.) Bá indítottak ut szergvár dolg den üzemen évi tervet. becsülettel, a juk az ötéves dejét, becsü ránk váró t ponti Vezető nagyjelentőse lendületet és nöz ehhez a san és félre nyájunk elé a kormány program tala és az életsz lünk függ. ha mi jobb gozunk, ha minden mü ügyevé tessz nincs olyan ná tölünk a dolgozók m tének kielég melesi gyöz szergvár vers legdöntőbb. a hát a tömege rek bátor fels nem tehetünk re!

Miért szüke vember 7 el vabbi célkitü Ugy véljük gadhatjuk, — iekben igei munkaverseny gyében. Tört lások, kezde lak, de ezek területekre e ben a legfo vonatkoztak, ennél is súly zók javaslat zésére szüle különösen a tunk is, hog nek, verseny azt kinevezi kezdeményez előre! Ilyen ratikus mód ség! A vers nem írószle dolgozók bá nye, válasza nagy célkitü pen elő és nyünk csak fontolt és tennivalók szocializmus szakadatlan tesen minde hogy most felajánlások ban a mind szorosan öss terv időelőt v tervlema álló adósság vel.

Megyénk zelemnek v sztálini műs vetéledések nemcsak a ismerte, s a nemcsak az denütt besz tunk a sor, következete ber 1—2— végrehajtás legyen a sz jobban élh több termé piacon.

Az Orvos ményezésén abban van, életszínvona sét, ennek